REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6541/2025-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja, ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, koju zastupa punomoćnica Dora Hanžeković Žuža, odvjetnica u OD Hanžeković&partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika, Goran Burazer, Bratstvo I. 55, Velika Gorica, OIB: 38208520809, kojeg zastupa punomoćnica Ivona Anđelović Jurić, odvjetnica u OD Anđelović, Siketić & Tomić d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. listopada 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja, tuženika osobno i zamjenice punomoćnice tuženika, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, Goran Burazer iz Velike Gorice, Bratstvo I 55, OIB: 38208520809, da tužitelju, ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, isplati iznos od 4.813,35 eura zajedno sa kamatama tekućim od 14. siječnja 2020. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i iznos od 92,77 eura na ime dospjelih nepodmirenih zakonskih zateznih kamata u roku od 15 dana.".

II. Nalaže se tužitelju, ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, da nadoknadi tuženiku, Goran Burazer, OIB: 38208520809, parnične troškove u iznosu 1.517,97 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 30. listopada 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja, ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

obrazloženje

1. U tužbi od 22. veljače 2021. prednik tužitelja, ERSTE CARD CLUB d.o.o navodi kako je tuženik bio korisnik Diners Business kartice društva SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o. te je potpisom na Zahtjevu za izdavanje kartice prihvatio Opće uvjete okvirnog ugovora o izdavanju i korištenju Diners Club kartice koju izdaje Erste Card Club d.o.o. Člankom 10.4. navedenih Općih uvjeta određeno je da poslovni korisnik Diners Club Business kartice, ukoliko je u trenutku podnošenja Zahtjeva ujedno i osoba ovlaštena za zastupanje Poslovnog klijenta i/ili osnivač i/ili suosnivač, solidarno s poslovnim klijentom odgovara za sva dugovanja koja Poslovni klijent ima prema ERSTE CARD CLUB d.o.o.. Iz Zahtjeva za izdavanje kartice razvidno je da je u vrijeme podnošenja zahtjeva, tuženik bio osoba ovlaštena za zastupanje društva SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o. Korištenjem predmetne Business kartice nastao je trošak u ukupnom iznosu od 4.906,11 eura. Zbog navedenog, tužitelj predlaže donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti isplata iznosa od 4.813,34 eura sa zateznim kamatama od 14. siječnja 2020. do isplate i iznos od 92,77 eura na ime dospjelih nepodmirenih zakonskih zateznih kamata, kao i trošak postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, kako njegovu osnovu tako i visinu, kao i sve navode tužitelja. Navodi kako je iz analitike DC standardne partije za razdoblje do 13. siječnja 2020. dostavljene uz tužbu, razvidno da ista glasi na i dostavljena je (navodno), Davoru Pavloviću, a ne tuženiku. Već samim time što navodno dugovanje po predmetnoj kartici nikada nije dostavljeno tuženiku, a niti mjesečni računi koji su, sukladno Općim uvjetima tužitelja, trebali biti redovito dostavljani, razvidno je da tužitelj ne postupa sukladno vlastitim Općim uvjetima, na koje se u tužbi i sam poziva, no samo u onom dijelu i u onoj mjeri u kojoj mu to ide u korist. Navodno dugovanje nastalo po predmetnoj kartici poslano je (navodno) na pažnju Davoru Pavloviću 21. svibnja 2020., dakle osobi koja niti je odgovorna osoba u predmetnom društvu, niti je osoba ovlaštena za zastupanje predmetnog društva, a niti je zaposlenik predmetnog društva. Tuženik ističe da nikada nije koristio predmetnu karticu niti stvarao troškove po kartici, a navodni troškovi mu nikad nisu dostavljeni, pa mu navodna dugovanja nisu poznata, niti su mu mogla biti poznata. Nadalje, ističe da mu nije poznato da bi postojala solidarna odgovornost za navodna dugovanja; da o tome nije na uobičajen način obaviješten od strane tužitelja, niti je tuženiku skrenuta pažnja da bi ga tužitelj mogao teretiti za navodna dugovanja u društvu u kojem od rujna 2019. nije prokurist i to za dugovanja koja su nastala i nakon što tuženik više nije bio prokurist u navedenom društvu. Tuženik smatra da je tužitelj u tom smislu prijevarno postupio te da se tužitelj, suprotno mjerodavnim odredbama Zakona o obveznim odnosima, paušalno poziva na Opće uvjete koji tuženiku sve do dana dostave predmetne tužbe nisu bili poznati, a niti su mu morali biti poznati, budući da niti u jednom trenutku na takvu odgovornost tuženik nije upozoren od strane tužitelja, niti je takva odredba bila na uobičajen način učinjena dostupnom tuženiku, a isto se nipošto nije dalo naslutiti iz promidžbenih i ostalih materijala koje su tuženiku stavljeni na raspolaganje. Konačno, tuženik smatra da su navedene odredbe ništetne, budući da su iste, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzročile očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu tuženika, koji se od strane tužitelja tereti za dug koji je navodno nastao u vezi s društvom koje je u vrijeme podnošenja ove tužbe brisano iz sudskog registra, a tužitelj nije niti pokušao prijaviti navodnu tražbinu u stečaj predmetnog društva, već

se, oslanjajući se na nepoštene i ništetne odredbe iz Općih uvjeta, odlučio na jednostavniju i sigurniju varijantu naplate dugovanja, i to od fizičke osobe koja je, očigledno lakomisleno i iz neznanja, bez da je svjesna postojanja bilo kakvih dugova ili solidarne odgovornosti, jedina dostupna tuženiku za „utjerivanje“ navodnog duga, premda su postojale druge opcije naplate navodnog dugovanja.

3. U daljnjem tijeku postupka, a nastavno na navode iz odgovora na tužbu tužitelj ističe da je tuženik potpisao zahtjev kao korisnik i osoba ovlaštena za zastupanje te time prihvatio odgovornost za sve obveze društva prema tužitelju. Smatra da je odredba o solidarnoj odgovornosti jasna, valjana i da ne stvara neravnotežu među strankama. Naglašava poslovnu sposobnost tuženika i njegovu dužnost povećane pažnje pri potpisivanju zahtjeva, pri čemu ga u podnesku označava kao direktora. Tvrdi da je tuženik potpisao zahtjev kojim je Davora Pavlovića ovlastio za mrežni pregled računa te da eventualno nedostavljanje računa, koju poriče, ne oslobađa tuženika plaćanja. Dodaje da tuženik nije prigovarao zbog izostanka računa. Smatra da stečaj poslovnog klijenta ne utječe na tuženikovu solidarnu odgovornost jer tužitelj može izabrati od kojeg će solidarnog dužnika zahtijevati ispunjenje.

4. U podnesku od 14. veljače 2022. tuženik tvrdi da nije bio korisnik predmetne Diners Business kartice te se poziva na analitiku koju je dostavio tužitelj, prema kojoj troškovi glase na Davora Pavlovića, kojemu su računi i dostavljani na pažnju. Ističe izostanak potpisa na zahtjevu za izdavanje kartice odnosno da u točki 8. zahtjeva, naslovljenoj „Potpis poslovnog korisnika”, nema njegovog niti bilo kojeg drugog potpisa. Zato osporava tužiteljevu tvrdnju da je potpisom zahtjeva prihvatio Opće uvjete i osobnu solidarnu odgovornost. Priznaje svoj potpis na „Izjavi za Hrvatski registar obveza po kreditima”, ali navodi da je potpisao isključivo u ime i za račun društva, kao prokurist. Poziva se na oznaku „p.p.”, žig društva i izričito navedeno svojstvo prokurista. Osporava da bi taj potpis predstavljao osobno preuzimanje duga. Tuženik navodi kako zastupanje društva ne znači osobno obvezivanje zastupnika te pozivajući se na čl. 309. ZOO-a i pravnu literaturu, ističe da pravni posao sklopljen u ime zastupane osobe obvezuje zastupanu osobu, a ne zastupnika osobno. Tuženik tvrdi da nije dao izjavu, niti sklopio ugovor kojim bi se kao fizička osoba obvezao za dugove društva.

5. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-1219/2021. od 5. lipnja 2025. utvrđen je prekid postupka obzirom je prednik tužitelja, ERSTE CARD CLUB d.o.o. prestao postojati uslijed podjele, odvajanja s preuzimanjem od strane ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, te je postupak nastavljen u odnosu na ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, kao pravnog slijednika tužitelja.

6. Tijekom postupka pročitana je dokumentacija dostavljena u spis, saslušan je tuženik te je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zdenku Ručeviću.

7. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH,, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22., 155/23. dalje: ZPP), a

povezano s činjenicama koje među strankama nisu sporne, ovaj sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev za isplatu po osnovi neplaćenih računa nastalih korištenjem Diners Club Standardne Business /Corporate kartice za pravne osobe. Iz analitike DC standardne partije br. 3428856425 za razdoblje do 13. siječnja 2020. (list 22-23) koja je izdana na ime društva SNOWFALL TRAVEL TETECHNOLOGY d.o.o. proizlazi da tužitelj ima evidentirano potraživanje u iznosu od 4.813,34 eura na ime glavnice te iznos od 92,77 eura na ime obračunatih kamata koji potražuje od tuženika.

9. Među strankama je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva te pasivna legitimacija. Tijekom postupka nije sporno da je tuženik potpisao isprave koje prileže na listu 43. i 102. spisa.

10. Tužitelj je tužbu podnio protiv tuženika, kao korisnika predmetne kartice tvrdeći da je on solidarno odgovoran za troškove poslovnog subjekta kojem je kartica izdana. Tužitelj tvrdi da se tuženik vlastoručnim potpisom na zahtjevu izričito i jasno obvezao da će kao solidarni obveznik business kartice platiti troškove učinjene uporabom kartice ukoliko to ne učini tvrtka te da je prihvatio Opće uvjete okvirnog ugovora o izdavanju i korištenju kartice koju izdaje tužitelj. Tuženik je osporio da je s ovime bio upoznat, tvrdeći da nije imao tekst Općih uvjeta.

11. Sud je tijekom postupka saslušao tuženika koji je iskazao kako je 2015. počeo raditi u društvu SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o. kao operativni direktor s tim da se društvo tada drugačije zvalo. Predmetno društvo je bilo podružnica društva iz Švedske te je postao prokurist kasnije, a prokurist je bio sve do likvidacije društva. U vrijeme dok je bio prokurist navedenog društva direktorica društva je bila Ivana Rimac te je ista bila ovlaštena na zastupanje društva, s tim da je i on mogao zastupati društvo kao prokurist. Znao je da društvo ima predmetnu karticu. Njemu kao prokuristu je bilo naloženo da podnese zahtjev za izdavanje nove kartice s tim da nikada nije bio u prostorijama Diners-a te je taj zahtjev dobio u prostorijama tvrtke. Predmetnu karticu nikada nije koristio, niti je znao da bi mogao solidarno odgovarati za dugove nastale korištenjem te kartice. Prilikom potpisivanja zahtjeva imao je samo obrazac zahtjeva, dok nije imao tekst općih uvjeta niti ih je naknadno provjeravao, niti je za to bilo razloga. Vezano za predmetnu karticu rekao je kako je istu koristio Davor Pavlović koji se bavio marketingom, a kasnije i administracijom. Račune vezane za korištenje kartice nikada nije vidio obzirom da to nije bio njegov dio posla, time su se bavili Davor Pavlović, Tea Jelić i Maja Smoljo. Prvi put je za ovo dugovanje saznao kada je dobio prvo pismeno od strane suda. Vezano za zahtjev za izdavanje kartice kao i za on-line zahtjev za uvid u račune iskazao je kako su iste popunile tadašnje djelatnice a ne on te su isti dani njemu na potpis kao tadašnjem prokuristi. Tuženik je iskazao da zna tko je Tea Jelić koja je radila u društvu u administraciji te je vrlo vjerojatno moguće da je upisana kao korisnik te da je ona odnijela zahtjev u Diners. Njegov potpis na predočenim dokumentima je dan u svojstvu prokuriste društva.

12. Kada se tuženiku predočava list 43 spisa - zahtjev za on-line pregled računa - isti navodi kako se na njemu nalazi njegov potpis, dok osporava da bi potpis na listu 101

(izvornik zahtjeva za izdavanje Diners kartice) pod točkom 8. zahtjeva bio njegov potpis. Tuženik ne osporava niti da je na listu 102 spisa njegov potpis.

13. Sud prihvaća iskaz tuženika u cijelosti, ocjenjuje ga uvjerljivim i istinitim, budući da ista ima neposredna saznanja o odlučnim činjenicama, a sadržaj iskaza tuženika nije ničim doveden u sumnju, niti je tužitelj prigovarao istinitosti danog iskaza. Osim toga, sud je utvrdio kako je iskaz tuženika u bitnim dijelovima suglasan i sa dokumentacijom koja prileži spisu.

14. Sud je pročitao Zahtjev za izdavanje Dineres Standardne Business/Corporate kartice koji prileži na listu 5 spisa. Točkom 8. zahtjeva propisano je da potpisom tog zahtjeva potpisnik prihvaća važeće Opće uvijete Okvirnog ugovora o izdavanju i korištenju Diners Club kartice, Posebne uvjete o izdavanju i korištenju Diners Club kartice, Odluku o naknadama za Diners Club kartice i Metodologiju načina i redoslijeda zatvaranja potraživanja EEC-a objavljene na www.erstecarclub.hr te potvrđuje točnost i potpunost svih navedenih podataka. Potpisnik nadalje pristaje da mu se u slučaju da nisu ispunjani uvjeti za izdavanje Diners Club Corporate kartice temeljem tog zahtjeva izda Diners Club Bussiness kartica. Korisnik ukoliko je ujedno i osoba ovlaštena za zastupanje osnivač ili suosnivač poslovnog klijenta solidarno s poslovnim klijentom odgovora za sve troškove i dugovanja koje ovaj ima prema EEC-u. Točka 8. navedenog Zahtjeva sa lista 5. nije potpisana od strane tuženika, čak štoviše, u tom dijelu zahtjeva ne postoji nikakav potpis.

15. Nadalje, na raspravi održanoj 2. ožujka 2022. tužitelj se obvezao dostaviti sudu na uvid original zahtjeva te čitljiviju odnosno bolju presliku istog za sam spis i po potrebi punomoćniku tuženika. Podneskom od 2. kolovoza 2022. neposredno uručenom ovom sudu tužitelj je dostavio izvornik zahtjeva – prileži na listu 101 spisa.

16. Usporedbom zahtjeva koji prileže na listu 5 i 101 spisa jasno je vidljivo kako je riječ o različitim zahtjevima obzirom su različiti podaci navedeni pod točkama 3., 5., 6., 8., 9., 10. Osim toga, zahtjev koji prileži na listu 101 potpisan je pod točkom 8. te se pod točkom 6. kao korisnik za kojeg se traži izdavanje poslovne kartice navodi Tea Jelić, dok je na zahtjevu sa list 5. kao korisnik za kojeg se traži izdavanje poslovne kartice naveden tuženik.

17. Slijedom navedenog, proizlazi kako je tužitelj tijekom postupka u spis dostavio različite zahtjeve za izdavanje Dineres Standardne Business/Corporate kartice temeljem kojih sud nije utvrdio da je tuženik potpisnik dostavljenih zahtjeva niti da je tuženik potpisao primitak Općih uvjeta okvirnog ugovora o izdavanju i korištenju Diners club kartice koju izdaje prednik tužitelja.

18. Naime, na zahtjevu koji prileži listu 5 se ne nalazi nikakav potpis pod točkom 8. obrasca, dok iz zahtjeva koji prileži na listu 101 sukladno točki 6. korisnik za kojeg se traži izdavanje poslovne kartice je navedena Tea Jelić. Okolnost da je kao poslovna korisnica navedena Tea Jelić sama po sebi ne dokazuje autorstvo potpisa u rubrici poslovnog korisnika. Međutim, tuženik je osporio da je taj potpis njegov, a izvedenim dokazima nije sa sigurnošću utvrđeno da mu pripada. Osim toga, tužitelj nije na navedenu okolnost predložio provođenje drugih dokaza, te budući da tužitelj na tom potpisu temelji osobno preuzimanje obveze tuženika, posljedice nedokazanosti te činjenice snosi tužitelj temeljem 221.a ZPP-a.

19. Neovisno o tome, sud je posebno ocijenio pravni učinak potpisa tuženika na „Izjavi za Hrvatski registar obveza po kreditima” (list 102, dalje Izjava za HROK). Tuženik ne osporava autorstvo toga potpisa, ali osporava da je njime u vlastito ime preuzeo obvezu plaćanja dugovanja društva. Na Izjavi za HROK je uz ime tuženika naznačeno svojstvo prokurista, a uz njegov potpis nalaze se oznaka „p.p.” i pečat društva. Te okolnosti, ocijenjene zajedno sa sadržajem izjave i ostalim izvedenim dokazima, upućuju na to da je tuženik istupao u ime i za račun društva SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o.

20. Jednako tako, tuženik ne osporava ni svoj potpis na zahtjevu za on-line pregled računa po Erste Card Club poslovnim karticama (list 43 spisa), ali ovlašćivanje druge osobe za mrežni pregled računa ne predstavlja samo po sebi preuzimanje osobne obveze plaćanja niti sadržaj tog zahtjeva na to upućuje.

21. Prema članku 309. stavcima 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. dalje: ZOO-a) ugovor koje zastupnik sklopi u ime zastupane osobe i u granicama svojih ovlaštenja obvezuje neposredno zastupanog i drugu ugovornu stranu. Pod istim uvjetima i ostali pravni poslovi zastupnikovi proizvode pravni učinak neposredno prema zastupanoj osobi. Prema članku 249. stavku 1. ZOO-a osobno preuzimanje obveze može proizlaziti i iz drugog ponašanja, ali samo ako se iz njega sa sigurnošću može zaključiti o postojanju i sadržaju takve volje.

22. Slijedom navedenih zakonskih odredbi, nije odlučno samo postoji li potpis tuženika na dokumentaciji povezanoj sa zahtjevom za izdavanje kartice, nego i na koje se očitovanje taj potpis odnosi, te u kojem je svojstvu dan. Također, valja naglasiti kako svojstvo prokurista ne isključuje mogućnost istodobnog osobnog obvezivanja, ali takvo obvezivanje mora proizlaziti iz sadržaja njegova očitovanja i ne može se pretpostaviti samo zato što je potpisao dokumentaciju za društvo.

23. Okolnost da izjava za HROK čini dio dokumentacije za izdavanje kartice, odnosno da se nalazi na završnoj stranici obrasca, sama po sebi nije dovoljna za zaključak da potpis na toj izjavi predstavlja i osobni prihvat svih obveza predviđenih zahtjevom. Sud je zato razmotrio sadržaj izjave, njezinu povezanost s ostalim dijelovima obrasca i zasebnu rubriku predviđenu za potpis poslovnog korisnika. Iz sadržaja izjave za HROK nije utvrđeno očitovanje kojim bi tuženik u vlastito ime prihvatio solidarnu odgovornost za dugovanja društva niti da bi njegov potpis na toj izjavi imao značenje osobnog prihvata obveze predviđene u rubrici za potpis poslovnog korisnika.

24. Učinke potpisa tuženika na izjavi za HROK kao i na zahtjevu za on-line pregled računa sud stoga ocjenjuje prema članku 309. ZOO-a, odnosno da isti obvezuju i proizvode učinke prema zastupanoj osobi odnosno društvu SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o.. Potpisivanje izjave za HROK u naznačenom zastupničkom svojstvu, ocijenjeno zajedno s ostalim dokazima, ne omogućuje zaključak da bi tuženik potpisom izjave za HROK osobno preuzeo obvezu podmirenja predmetne tražbine, kao što na to ne upućuje niti sadržaj Zahtjeva za on line pregled računa.

25. Okolnost da je odredba o solidarnoj odgovornosti sadržana u točki 8. obrasca zahtjeva za izdavanje kartice, odnosno u Općim uvjetima na koje se taj obrazac poziva, sama po sebi ne dokazuje da je tuženik u vlastito ime prihvatio takvu obvezu. Za primjenu navedene odredbe na tuženika potrebno je prethodno utvrditi njegovo osobno očitovanje volje kojim je prihvatio odgovarati za dugovanja poslovnog klijenta. Međutim, kako je obrazloženo u prethodnim točkama, izvedenim dokazima nije utvrđeno da je tuženik potpisom ili drugim ponašanjem u vlastito ime prihvatio osobnu obvezu plaćanja predmetnih dugovanja.

26. Na drukčiji zaključak ne upućuje ni tužiteljev navod o dužnosti tuženika da pri potpisivanju dokumentacije postupa s povećanom pažnjom. Dužnost pažnje ne može nadomjestiti nedokazano očitovanje volje za osobno preuzimanje obveze. Jednako tako, prema članku 295. stavku 5. ZOO-a Opći uvjeti obvezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u vrijeme sklapanja ugovora, pa njihovo osobno uručenje nije nužan uvjet primjene. Međutim, pitanje poznavanja ili dostupnosti Općih uvjeta treba razlikovati od prethodnog pitanja je li tuženik uopće u vlastito ime prihvatio obvezu koju tužitelj prema njemu ističe. Čak ni prihvat Općih uvjeta u ime društva ne znači sam po sebi da je zastupnik društva prihvatio i osobnu obvezu plaćanja njegovih dugovanja.

27. Slijedom navedenog, temeljem provedenih dokaza sud je utvrdio kako tuženik nije potpisao Zahtjev za izdavanje Diners Standardne Business/Corporate kartice koji prileži listu 5 spisa, dok tijekom postupka nije utvrđeno da bi potpis na zahtjevu sa lista 101 bio njegov. Iz izvedenih dokaza nije utvrđeno da je tuženik u vlastito ime prihvatio osobnu obvezu plaćanja dugovanja društva. Dapače, nije dokazana poveznica između predmetnog duga i osobnih očitovanja tuženika danih u postupku izdavanja predmetne kartice. Osim toga, osobno preuzimanje obveze nije dokazano ni potpisom ni drugim utvrđenim ponašanje tuženika. Pri tome sud ima u vidu da zastupanje društva nije isto što osobno sudužništvo, kao što ni administrativno potpisivanje dokumentacije nije nužno osobni prihvat duga. Iz navedenoga proizlazi da ne stoje tužiteljeve tvrdnje o tuženikovoj solidarnoj odgovornosti s društvom SNOWFALL TRAVEL TECHNOLOGY d.o.o. pa je prigovor promašene pasivne legitimacije sud ocijenio osnovanim.

28. Budući da nije dokazano da je tuženik u vlastito ime preuzeo obvezu plaćanja predmetne tražbine, za odluku u ovom sporu nije potrebno ocjenjivati bi li odredba o solidarnoj odgovornosti, u slučaju njezina osobnog prihvaćanja, bila ništetna prema članku 296. ZOO-a. Sam izostanak pojedinačnog pregovaranja ili činjenica da se odredbom predviđa osobna odgovornost za obveze društva ne predstavljaju dostatnu osnovu za takav zaključak. Sud stoga odbijanje tužbenog zahtjeva temelji na nedokazanosti osobne obveze tuženika, a ne na utvrđenju ništetnosti navedene odredbe.

29. Obzirom da tijekom postupka nije dokazano da je tuženik osobno obveznik predmetne tražbine, utvrđenje njezine visine ne bi moglo dovesti do prihvaćanja zahtjeva protiv njega. Stoga sud nije ulazio u daljnju ocjenu nalaza i mišljenja vještaka vezano za visinu potraživanja budući isto nije odlučno za ishod spora.

30. Odluka o troškovima postupka temelji na čl.154. st.1. i čl. 155. ZPP-a, pri čemu je sud uzeo u obzir iznos tužbenog zahtjeva o kojem odlučuje (4.813,35 eura) i Tarifu o

nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: OT).

31. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: sastav odgovora na tužbu u vrijednosti 100 bodova (Tbr. 8.1. OT), sastav podnesak od 14.02.2022. i 02.09.2022. svaki u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.8.1. OT), pristup na ročište 2.3.2022. i 14.10.2026. svaki u vrijednosti 100 bodova (Tbr.9.1. OT), sastav podneska od 12.09.2023. u vrijednosti 25 bodova (Tbr.8.4. OT), te trošak pristupa ročištu za objavu presude u vrijednosti 50 bodova (Tbr. 9.3 OT) odnosno ukupno 575 bodova što uvećano za vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) i 25% PDV-a (Tbr. 46. OT) iznosi ukupno 1.437,50 eura. Također, tuženiku je priznat i trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu 47,29 eura i trošak pristupa vještaka u iznosu od 33,18 eura odnosno sveukupno 1.517,97 eura.

32. S obzirom je tuženik u cijelosti uspio u sporu, to tužitelju ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. st.1. ZPP-a slijedom čega je odlučeno kao u točki II. i III. izreke.

33. Napominje se kako je preračunavanje tužbenog zahtjeva koji je postavljen u kunama kao tada važećoj valuti u Republici Hrvatskoj izvršeno prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 sukladno čl. 14 Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj: 57/22. i 88/22.).

Zagreb, 30. listopada 2026.

Sudac
Ana Ćosić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude. O žalbi, koja se podnosi ovom sudu, odlučuje županijski sud.

DNA:
1. pun. tužitelja
2. pun. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-69900**

Kontrolni broj: **03885-88b40-97a59**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.